Pregaria.cat

Entrada

Sota el vel

El sopar havia estat molt animat. Tothom s'hi trobava bé i el temps s'anava allargant amb bon humor i de forma fàcil. Ara era el torn d'explicar el viatge que el Toni i la Carme havien fet a Jordània. I van començar a córrer les fotografies.

Aquella foto de la noia amb la cara tapada amb el vel et va concentrar. "Quina cara deu tenir?. Potser sigui d'una bellesa exquisida o potser amaga una cara deformada. Els ulls semblen molt vius, diria que tota ella està en els ulls".

Sota el vel tot és possible: la fugida, la passió, la vergonya, l'eufòria, el cant, la pregària i el complexe. El vel pot ser una defensa, una estratègia, una coqueteria i un reclam per imaginar la bellesa que no hi és.

A Occident les dones i els homes porten altres vels que poden amagar, tapar, insinuar i fugir. Ulleres de sol, maquillatges, cares de pedra, mirades fixes que taladren, pomades i perfums. Quantes sorpreses no et dona la gent quan de veritat s'obren i expliquen el que viuen i senten!! També molts mots i expressions no són sinó un vel, que intenta que et deixin en pau, que no t'atabalin, que pensin que ets un altre persona, molt millor normalment.

Quan preguis treu-te els vels. Jesús "sap el que hi ha en el cor de cadascú" (Joan 2, 25).

Preguntat: davant de qui em trec els vels ? Per què ? Quina química hi ha entre nosaltres per mostrar-nos com som ? I davant de qui em poso els vels? Quins vels ? Què significa això?

Coneixes algú que mai es posi un vel? Com és ?

Per ampliar i anar a fons: Salm 139 (138).